

СВЕТОСАВНИК

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ
СВЕТИ САВА МЕЛБУРН

No. 143 / Sep 2023 PP100018012

РАДУЈ СЕ ЧАСНИ КРСТЕ

У овом броју:
ВИДОВДАН 2023.
СЛАВА КСС 2023.

СВЕРАДОСНО ЗНАМЕЊЕ НАШЕГ
ИСКУПЉЕЊА!

ПОСЕТА ЕПИСКОПА СИЛУАНА
НАШОЈ ПАРОХИЈИ

СУБОТА 7. ОКТОБАР 2023.

САБОР СРПСКОГ ФОЛКЛОРА

СВЕТОСАВНИК

С благословом ЊП Епископа Г. Силуана

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВ САВА"
212 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088 - Australia

Излази тромесечно за **Божих, Васкрс, Видовдан и Крстовдан**

Парохијски лист уређује протонамесник о. Дејан Милошевић

ШКОЛА СРПСКОГ ЈЕЗИКА – суботом 10:00 - 13:00

(Званична испостава Српске Школе „Вук Караџић“)

ДЕЦА ПОХАЂАЈУ ЧАСОВЕ СРПСКОГ ЈЕЗИКА И ВЕРОНАУКЕ

Квалификовани наставни кадар према прописима Мин. Просвете VIC
За више информација, обратите се г. Татјани Георгиевској: 0431 182 760

ФОЛКЛОРНА ГРУПА „АВАЛА“

Пробе се одржавају петком вече у великој сали у четири групе:

19:00 почетници | 19:30 мала | 20:30 средња | 21:30 велика

За више информација, назовите **Душана Булатовића** на **0407 297 994**

ПЕНЗИОНЕРСКО ДРУШТВО – сваког другог четвртка

Дружење почиње од 10. Ручак у 1 по подне у малој сали

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛА

Ако желите да изнајмите **велику** или **малу** салу за ваше славље, назовите

БИЉАНУ ЉИЉАК: 0449 605 108 или hallhire3088@gmail.com

Назовите на време јер се сале често издају за разне прославе.

СВЕТА БОГОСЛУЖЕЊА У ЦРКВИ СВЕТОГ САВЕ

Сваке недеље и празницима у 10 сати пре подне, Акатист

Пресветој Богородици сваког петка у 8. сати, вечерња

служба сваке суботе и уочи празника у 6 сати

Свештеник: протонамесник о. Дејан Милошевић

Parish Priest: Rev Fr Dejan Milosevic

0401 537 117 or email: mdejan84@yahoo.com

Председник ЦО: Влајко Бошњак 0412630963

ГРАДСКИ ПРЕВОЗ ДО НАШЕ ЦРКВЕ: Сваких 10-15 минута, испред наше цркве пролази **Smart Bus 901** (to: Melb Airport | to: Frankston)

РЕЧ УРЕДНИКА

Драги моји, браћо и сестре срби и спркиње православне. Никад у историји па ни данас није било лако бити добар хришћанин. Заиста, када се бавимо историјом хришћанске цркве можемо видјети да су хришћани углавном били схватани погријешно и били омаловажавани (осим можда кратког временског периода у Византији). Шта нас то онда вуче Христу и тим можда и излаже наразумјевању, оговарању и разним искушењима? Није ли лакше остати код куће недељом или пак уживати у благодетима лијепог времена које долази умјесто отићи на Литургију? У својој свештеничкој каријери сам доста пута чуо да моји парохијани или пак људи које сам сретао у животу не иду у Цркву из разних разлога: не би умјели да се понашају у Цркви, хладно је, вруће је, било би их срамота. Шампионски одговор би наравно био „попе ја сам добар човјек, вјерујем у Бога и то ми је довољно“. У тим тренутцима туге сам помислио да би волио да су они видјели мене или хиљаде осталих људи који нису имали татора и водича у Цркву. Заиста, већина нас кад дијеца нисмо имали одласка у Цркве али смо можда имали вјеру у срцу и изузетног свештеника или неке добре људе у Цркви који ће нам остати пријатељи. Нема потребе да одлазак у цркву схватамо као икакву стручну ствар, није да идемо у механичарску радњу и да сад ми морамо да завучемо рукаве и радимо што није наша струка. Не бојте се, нећете побркати дршку од канте и иберзокну, не можете ништа покварити или наружити – ако у цркву идете из искрене жеље за Божијом љубављу. У Цркви су они који су ту скоро од рођења, одрастали су редовно долазећи са старијима. Али у Цркви су и они који су у каснијем периоду живота

ријешили да живе богослужбено. Сјећам се нашег великог глумца и боготражитеља Николе Пејаковића који је у младости, пошто се био предозирао херином кренуо у Цркву. Каже да је његовом оцу било теже и чудније што похађа литургије него кад се навукао на херион. Људи се окрену Богу на најразличитије начине и најразличитије вријеме. Неко у Цркву креће рано са бакама или пак родитељима, неко други на факултету, неко јако касно у својим шездесетима или седамдесетима. Бога што се тиче (а и Цркве), то није важно. Важно је да је особа искрена у својим намерама. Од оних који нису од најранијег детињства учесници богослужбеног живота Цркве, нико (баш нико!) није дошао знајући шта ће се све дешавати и прослављати, када и како да пости, итд. Црква је и школа, она поучава, усмерава, образује – и то много више и учинковитије кроз своја богослужења него што ће иједан вероучитељ икада на својим часовима.

Хвала Богу свједоци смо новог буђења људи. Западни свијет (какав је, такав је) полако схвата да се без Бога и Цркве више не може. Да ли је том буђењу из либералног и капиталистичког сна допринјела велика свијетска криза и ратови то не знамо али знамо да се нека промјена дешава. Негдје сам у америчким медијима прочитао (замислите америчким) да су три највећа стуба среће код човјека; Бог, похађање Литургија и дружење у тим истим заједницама. Хвала Богу и они су полако почели да откривају тајне које су нама православнима познате од вајкада.

Црква је најбоља учитељица првенствено због благодати Божије која утиче и на наше духовне и сазнајне силе, а потом и због тога што су „наставне јединице“ и „методе“ Цркве живе и

изграђиване две хиљаде година. Нема већег учења икада игде него Христовог, а оно се у Цркви актуализује, постаје живо, конкретно, и даље се шири у наше домове, улице, школе. Тако да је веронаука оманула уколико није подстакла особу да буде жив члан Цркве и да живо сведочи и дела оно што је Христово. Наш народ придаје обичајима и ритуалима често сувише магијско значење и схватање, и зато се некад јавља велики страх код људи да „нешто случајно не погреше“. Но неће Бог никога казнити ако је у незнању сео кад је пракса да се стоји, или ако не уме одмах да учини мали или велики поклон. Тако округлог и крутог формализма у учењу Цркве нема (иако постоје одређени који слове за православне и то тако погрешно доживљавају). Многе „нове“ у цркви је страх да ће их они „стари“ гледати попреко ако нешто не знају, срамота их је. Искрени хришћани се радују кад неко нов дође у цркву, они чине све да их лепо дочекају, да их чак и усмере – нипошто не преузимајући на себе улогу која припада свештенику, већ прилазећи људима као пријатељи у Христу. Они који нису искрени хришћани мени и дан данас јавно или тајно приговарају због овог или оног, али што рече Свети Нектарије Егински – јао мени кад би ми вера зависила од људи. Јао мени кад бих себе лишио молитве из обзира према људском, грешкама склоном мишљењу. Мала ли је моја вера када више марим за мишљење људи но за „мишљење“ Бога, кад ме од сједињења са Васкрслим Христом може удаљити нечији ситан став. Дакле, не тако, него: ја идем у цркву, Богу Своме да се помолим, да Му се захвалим, са Христом да се сјединим, и то са људима који са мном чине заједницу, једни за друге да се молимо. Јер сви смо ту грешни и сви смо ту слаби, сви смо незналице, и зато из мрака идемо ка Светлу, из незнања ка

Знању, из бесмисла ка Смислу, стално, изнова, јер стално и изнова грешимо, падамо, заборављамо, заглупљујемо, обесмишљавамо, али молимо се, упорно: не дај нас, Боже. Не дај нас пропасти, не остави нас саме, јер сами смо прашина, падамо у замке који и сами стављамо, ударамо у препреке док хрлимо кроз мрак.

Ми смо као светосавци дужни да чувамо чистоту вјере православне. Прије неколико недеља сам добио писмо од једне локалне римокатоличке цркве. Нехајно сам отворио писмо мислећи да је апел на неку помоћ или пак нешто слично. На своје запрепаштење у коверти сам угледао натпис „Confirmation card“. Радило се о томе да је пар дјеце (српске, православне) која су крштена у нашем храму прије одређеног броја година примљена у католичку вјеру миропозањем те је сходно томе надбискуп тај и тај вјероватно одлучио да ми се похвали пославши ми дато писамце. Мало је речи да сам био згрожен и разочаран. Ми некако константно имамо жељу да се свидимо другоме па по цијену да изгубимо оно што је најважније али не може се служити Богу и мамону нити се може сједити на двије столице. Имао бих посебну молбу за све родитеље којима дјеца похађају католичке школе. Поведимо строго рачуна шта нам дјеца уче и шта раде. Немојмо ни по коју цијену допустити да нам дјеца примају причешће или учествују на молитвама у неправославним храмовима. Литургија се у Гринзбари служи сваке недеље од 10 сати, вечерња служба је сваке суботе и уочи празника од 18 сати. Ако и не знате, лако је дознати када је богослужење у вама најближој цркви. У Христу Господу одан,

свештеник Дејан

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

СЕПТЕМБАР

Сриједа 28. **Воздвижење Часног Крста-Крстовдан**
Св литургија у 10.

ОКТОБАР

Недеља 1. Св литургија у 10 часова

Субота 7. Света литургија у 10 часова-**Задушнице**

Недеља 8 Св литургија у 10 часова

Недеља 15. Св литургија у 10 часова

Недеља 22. Св литургија у 10 часова

Недеља 27. **Преподобна мати Параскева -Св. Петка**

Литургија у 10. часова, резање славских колача од 9:00

Недеља 29 Света Литургија у 10 часова

Уторак 31. **Св. Ап. и Јеванђелист Лука, Свети Петар Цетињски**
Св Литургија у 10 часова, резање славских колача од 8.30

НОВЕМБАР

Субота 4. Св. Литургија у 10 часова- Задушнице

Недеља 5. Св литургија у 10

Сриједа 8. **Св. Великомученик Димитрије- Митровдан**

Света литургија у 10 часова

Недеља 12. Света Литургија у 10 часова

Четвртак 16. Обновљење храма Св. Георгија- Ђурђиц

Света Литургија у 10,резање славских колача од 9:00

Недеља 19 Св. литургија у 10 часова

Уторак 21. **Сабор Св. Арханђела Михаила- Аранђеловдан**

Св Литургија у 10, резање славских колача од 7:30

Недеља 26. Света Литургија у 10 часова

Уторак 28. (Почетак Божићног Поста)

ДЕЦЕМБАР

Недеља 3. Св литургија у 10 часова

Понедељак 4. **Ваведење Пресвете Богородице**

Света Литургија у 10 часова

Недеља 10. Света Литургија у 10 часова

Недеља 17 **Детињци**, Св. Литургија у 10

Уторак 19. **Св. Николај Мирликијски чудотворац- Никољдан**

Св. Литургија у 10 часова, резање славских колача од 7:00

Недеља 24 **Материце**, Св литургија у 10 часова

Недеља 31. Света Литургија у 10 часова

Зло никаквим начином не уништава зло; стога ако ти ко учини зло, ти му учини добро, да би добром истријебио зло. (Св. Ава Пимен)

Потруди се да ти Бог буде друг, и човјечја помоћ неће ти требати. (Св. Симеон Студит)

SCHEDULE OF CHURCH SERVICES

SEPTEMBER

Wednesday 28th	Exaltation of the Precious and life-giving Cross Holy liturgy and communion at 10am
----------------------------------	---

OCTOBER

Sunday 1	Holy liturgy at 10am
Saturday 7	Holy liturgy at 10am, memorial Saturday
Sunday 8	Holy liturgy at 10am
Sunday 15	Holy liturgy at 10am
Sunday 22	Holy liturgy at 10am
Sunday 27	Venerable Mother Paraskeva-St. Petka Holy liturgy at 10am, blessing of slava bred from 9:00
Sunday 29	Holy liturgy at 10am
Tuesday 31	St. Luke the Apostle, St. Peter of Cetinje Holy liturgy at 10am, blessing of slava bred from 8:30

NOVEMBER

Saturday 4	Holy liturgy at 10am, memorial Saturday
Sunday 5	Holy Liturgy at 10am
Wednesday 8	St. Demetrios the Great Martyr Holy Liturgy at 10am
Sunday 12	Holy liturgy at 10am
Thursday 16	Dedication of the Church of St. George in Lydia-Djurdjic Holy liturgy and at 10, blessing of slava bread from 9:00
Sunday 19	Holy liturgy and at 10am
Tuesday 19	Synaxis of the holy Archangel Michael Holy liturgy at 10, blessing of slava bred from 7:30
Sunday 26	Holy liturgy at 10am
Tuesday 28	(Beginning of the Nativity Fast)

DECEMBER

Sunday 3	Holy liturgy at 10am
Monday 4	The Entry into the Temple of the Most Holy Theotokos Holy liturgy at 10am
Sunday 10	Holy liturgy at 10am
Sunday 17	Serbian children`s day , Holy liturgy at 10am
Tuesday 19	St. Nicholas the Wonderworker of Myra in Lycia Holy liturgy at 10am, blessing of slava bred from 7:00
Sunday 24	Serbian Mother`s day , Holy liturgy at 10am
Sunday 31	Holy liturgy at 10am

When we talk to our fellow men and they tell us about their troubles, we will listen to them carefully if we have love for them. We will have compassion for their suffering and pain, for we are God's creatures; we are a manifestation of the love of God. However, we often consider this a great burden; for we are oppressed by our own cares worries and weaknesses. "
(Elder Thaddeus)

БЕСЕДА НА ДАН СЕЋАЊА НА СТРАДАЛЕ У ОЛУЈИ

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије служио је 4. августа 2023. године у Приједору помен пострадалим Србима у војној акцији Олуји.

На почетку централне церемоније обележавања Дана сећања на све страдале и прогнане Србе у оружаног акцији Олуја, која је први пут одржана у Републици Српској, у Приједору, после помена, Његова Светост Патријарх је одржао пригодну беседу:

– Сабрали смо се овде да се помолимо за нашу браћу и сестре из Далмације, Лике, Баније и Кордуна којима је у лето 1995. године Приједор био прва станица спаса током небивалог по размерама на европским просторима насилног егзодуса нашег народа. Неки су застали и остали овде, неки су наставили даље надајући се да ће неког лета доћи лепши дани. Ипак, за њих хиљаду осамсто деведесет и троје (1893) није било наде за лепше дане. Данас смо овде сабрани у молитвеном сећању на прогнане, на страдале, на нестале и њихове гробове неопојане. Због тога вас, браћо и сестре, пре свега и једино поздрављам именом Господа и Спаса нашега Исуса Христа, првог страдалника, првог избеглице и изгнаника, првог мученика, али и онога који је својим Васкрсењем, победом над смрћу, дао смисао сваком мучењу, сваком страдању, па и оном које је

снашло наш народ страшних августовских дана 1995. године.

И овог лета приносимо наше усрдне молитве за покој душа пострадалих у протеклим ратовима. У јулу сам био у Братунцу, где смо узели молитве за страдале у Средњем Подрињу и Бирчу. Лето је време када се саборном молитвом сећамо и свештеномученика и мученика епархија Дабробосанске, Горњокарловачке и Бихаћко-петровачке. Лето је време саборног сећања на страдање у Пребиловцима, када је у херцеговачким јамама летњи жамор нестао у једном дану. Лето је време које нас сабира и данас, у Епархији бањалучкој, подно Козаре, горе страдања. И овде је у лето 1941. страховита тама прогутала летњи жамор. Илиндан августа 1941. године у Приједору – Љубији уписан је у молитвени диптих светих мученика. Цела Козара је мученица.

Браћо и сестре, нико нема ексклузивно, елитно и изузетно право на љубав према својој кући, својим родитељима, браћи, сестрама и своме народу на неговање јединства. Нико нема ексклузивно, елитно и изузетно право на бол, на тугу, на оплакивање својих жртава, на сећање на њих и на молитву за њих. Неки су се, ипак, одважили да мере бол и одређују коју

мајку може да боли губитак детета, а коју не може (да боли), да кажу да неки бол није бол. Ми знамо да бол због изгубљеног детета, сродника, осећа свака мајка, сваки човек, без обзира ком народу припада и како се Богу моли. Бол нема нацију ни веру. Бол сваке мајке, па и наше, српске мајке, јесте бол мајке. Дакле, бол је бол, ма чији био.

Данас смо се сабрали не само због тога што и ми имамо право на свој бол и на сећање на своје ближње невино пострадале, него пре свега због тога што имамо потребу да се помолимо Богу за спасење њихових душа. Чињеница да се молимо за своје пострадале не значи да се не сећамо бола и жртава других. Напротив, молећи се за своју невино пострадалу браћу и сестре, православне Србе, знамо и за бол мајки из бошњачког и хрватског народа и поштујемо и њихове жртве. Молимо се да Бог да утеху свима, и нама и другима. Као православни хришћани парадоксално, а неко ће рећи и глупо, позвани смо да тако поступамо, чак и онда када неки

превиђају и игноришу наш бол и наше жртве.

Сабрали смо се да се молимо и за мир у нама и међу нама, али, колико до нас стоји, и за мир међу свим људима и народима на које је нас је Бог упутио да делимо исти животни простор. Ми знамо добро да је предуслов сваког мира мир са Богом и да нема мира без мира

Божјег у нама, без живота по заповестима Божјим, без молитве Богу. Наша Литургија, као молитва Цркве, почиње речима: „У миру Господу се помолимо... За вишњи мир и спасење свега света Господу се помолимо“. Безброј пута у току Литургије говоримо „Мир ти“, „Мир вам“, „Мир свима“. Коначно, Литургију завршавамо речима „У миру изиђимо“. Дакле, браћо и сестре, мир је највиша вредност, услов без којег немамо истинског људског достојанства. Мир са Богом, мир са собом, мир са другим људима, мир са природом – то је оно због чега је Бог створио човека и свет.

Стога и са овога места апелујем на све, али пре свега позивам верске лидере да учинимо све да се чува и изграђује мир међу људима и народима. За почетак да осећајући бол и ране једни других учинимо све да се елитизам и ексклузивност у болу демонтира, јер само истовремено видање свога бола и препознавање туђег бола може бити темељ и гарант мирније будућности.

Будимо елитни у врлини, у добру, у милосрђу, у измирењу и међусобном поштовању. Једном речју, будимо људи, како је говорио блаженопочивши патријарх Павле. Оставимо нашој деци мир, јер мир није само одсуство рата, мир треба да је свакодневица у којој имамо обзира једни према другима, не из страха од Божје казне, него из љубави и поверења према Богу, зарад бољег сутра, зарад потомака који треба, поред природе, да красе ова наша поднебља која нам је Господ несребично дао!

Нека Бог прости душе страдалих у војној операцији „Олуја“, невиних браће и сестара наших.

Патријарх српски Порфирије

МУЧЕНИЦИ ПРЕБИЛОВАЧКИ И ДОЊОХЕРЦЕГОВАЧКИ

Свети мученици пребиловачки и доњохерцеговачки прибројани су Сабору светих на Светом архијерејском сабору Српске православне цркве маја 2015. године. Њихов спомен се слави 24. јула по старом, односно 6. августа по новом календару, на датум када су усташе 1941. године звјерски у јама Голубинки, у селу Шурманцима код Међугорја, убиле скоро све жене, дјевојке и дјецу из села Пребиловаца, по документима њих око 600. Пребиловци су старо српско село у Херцговини, које се налази се на ободу долине Неретве, 5 км од Чапљине. Претке данашњих Пребиловчана затекли су су Турци у селу, приликом освајања Херцеговине у XV вијеку. До 1941. године, Пребиловци су били, за хецеговачке прилике, велико и економски јако село у коме је живјело око хиљаду становника. Према извјештају жандармерије НДХ из септембра 1941. године усташе су тога љета убиле 820 Срба из Пребиловаца. Само у једном дану 6. августа те године, убијено је 550-600 жена и дјеце тако што су живи бачени у Шурманчку јаму код Међугорја. Угашен је живот у 57 породица. „Илиндански покољ“ преживјело је само 170 Пребиловчана, претежно мушкараца, који су се поново женили и у позним годинама добијали нову дјецу. Тако је обновљен живот у селу. Због ове трагедије познати јапански дневник Асхаи Шимбум је писао да је ово мјесто четврто на листи најстрадалнијих села на свијету у Другом свјетском рату. Послијератна комунистичка власт је настојала да усташки злочин заташка, сахрана жртава је забрањена, а отвори јама су забетонирани. У јесен и зиму 1990/91. године, родбина жртава је отворила 12

јама на подручју некадашњег столачког среза (Шурманци, Бивоље брдо, Хутово Градина, Хутово-Хаџибегов бунар, Кукауша доња и горња, Јасоч, Поплат, Прењ Рудине, Прењ Голубинка и Дубрава-Звекалица). Поред Пребиловаца ту су, дакле, пренијете кости српских жртава из Клепаца, Лознице, Гњилишта, Тасовчића, Опличића, Стоца, околне Требиња, неке чак из Сарајева и других знаних и незнатних мјеста. На 50-ту годишњицу страдања 4. августа 1990. године мошти ових мученика заједно са моштима страдалих на стратиштима Морин оток, Орахов до и са двије локације у Чапљини, њих око 4000 су послије Свете литургије са опијелом којом је началствовао блаженопочивши Патријарх Павле, свечано су положене у крипту Спомен цркве Сабора Српских светитеља и Пребиловачких мученика у Пребиловцима. Храм је грађен је са великим еланом и одушевљењем српског народа, претежно добровољним радом. До рушења био је урађен подземни дио са криптом и мермерним ћивотом саркофагом, као и зидови у висини 6-8 метара изнад земље. У јуну 1992. снаге Републике Хрватске и ХЗ Херцег Босна су заузеле Пребиловце и уништили село минирањем и спаљивањем. Храм је уништен у темелима пластичним експлозивом и постављеним авионским бомбама. На исти начин уништено је и 95% костију жртава сахрањених у крипти. Тако су Свети пребиловачки и други доњехерцеговачки мученици други пут убијани, други пут овјенчани мученичким вјенцем Светога нам Саве, а Пребиловци удостојени да се назову Херцеговачким Врачаром.

Извор епархија захумско-херцеговачка

НОВИ СВЕТИ САСУДИ У НАШЕМ ХРАМУ

Сасуди у којима се на свакој Литургији приноси бескрвна жртва представљају најзначајније богослужбене предмете, и свака црква се труди да има што квалитетније и што лепше украшене. Музеје широм хришћанског света красе многи путири и дискови од племенитих метала, украшени драгим камењем, као сведочанство о томе шта је минулим покољењима било најдрагоценије. Љепота Светих Сасуда представљају наш образ и нашу вјеру.

Тако је и управа нашег храма, заједно са о Дејаном већ неко вријеме планирала набавку једног репрезентативног комплета. Одлучено да је се сасуди набаве у протеклој 2023. Години. И заиста, током протеклих неколико мјесеци, добротом верника прикупљена су одређена материјална средства (приложници ће бити објављени у овом броју), и набављен је комплет путира и дискаса углавном од сребра, ручне израде занатске радионице господина Никоса

Костопулоса @crown_church_supplies_ из Атине.

Имали смо прије неколико седмица ту радост да почнемо да приносимо Дарове у њима, да служимо Божанствену Литургију и да се причешћујемо.

Поред Светих Сасуда наручено је и: Свето Јеванђеље, чираци и кандила од смалта са позлатом и доста ситних богослужбених утвара које су са временом потрајале. Ово је наручено преко господина Христе Галатаса (crkveniproizvodi.com). Поред

наручених и добијених ствари у даљем плану нам је да за наш храм прибавимо и један солидан позлаћен престоли крст као и нове покриваче (часна трапеза и остало). Стари

сасуди ће се и даље чувати у нашој Цркви са великом пажњом. Са посебном

бригом стараћемо се о старом Св. Јеванђељу из кога се више деценија чула проповјед Христова у нашем храму. Јеванђеље ћемо и користити са времена на вријеме. Нека би Господ дао да се тим сасудима служимо на многаја љета, и да остану као сведочанство нашег труда и љубави.

FAMOUS MONASTERIES OF KOSOVO AND МЕТОHIЈА

Gračanica

Gračanica monastery is considered by many to be one of the finest monuments of Serbian medieval architecture. It is known for its harmonious proportions and heavy walls built of chiselled stone and red bricks. Of the once majestic monastery complex, only the Church of the Annunciation still remains.

The frescoes at Gračanica are painted in the style of Serbian and Byzantine art of the first half of the 14th Century and are exceptionally well-preserved. These frescoes of exquisite detail and enchanting beauty depict illustrious persons of the era. At the entrance to the church you will see portraits of the patron of the church, King Milutin and his wife Simonida. These paintings at Gračanica are the earliest known portraits of members of the Nemanjić dynasty.

Patriarchate of Peć

The Patriarchate of Peć is a large monastery complex near the city of Peć, comprised of four churches built next to one another, creating a unique architectural whole.

The oldest among them, the Church of the Holy Apostles, was built in the third decade of the 13th Century, becoming the new seat of the Serbian Archbishopate. The Church of Saint Demetrius, the Church of the Mother of God and the small Church of Saint Nicholas were built in the early 14th

Century. The walls of these churches in Peć bear witness to a succession of various styles in mediaeval fresco painting. The frescoes at the Patriarchate of Peć were painted between the 14th and the 18th Century. The frescoes at the Church of Saint Demetrius, painted in the first half of the 14th Century, are characterised by an unusual level of attention to detail. At the entrance to the church, you will see portraits of members of the Serbian dynasty of Nemanjić, a common motif on the walls of Serbian medieval monasteries. The treasury of this church keeps icons, manuscripts and other artefacts. Serbian King Dušan, the mightiest of all Serbian rulers, during whose reign the medieval Serbian state reached the peak of its power, was crowned in this church.

Dečani

Not far from the Patriarchate of Peć lies Dečani monastery, the largest sacral building of medieval Serbia. It was erected by King Stefan Uroš III Dečanski in the 14th Century and it served both as a shrine and a family mausoleum. The underlying structure of a typical Byzantine temple is encased in a Romanesque-style façade, with patterns made of successive horizontal rows of light-yellow and purple-red marble and an abundance of sculptural decorations. An instantly recognisable feature is the imposing dome, measuring a full 28 metres in height. During the Middle Ages, the monastery gathered scholars and artists, who painted the monastery with more than a thousand individual figures and scenes from the history of Christianity, grouped

into more than 20 cycles, including the portraits of the monastery's patrons and other members of the Nemanjić dynasty.

Dečani is also one of the few Serbian churches where the original stone iconostasis and most of the 14th-Century icons have been preserved. The monastery's treasury holds some 60 icons painted between the 14th and the 17th Century, as well as numerous manuscripts, books and church artefacts.

Our Lady of Ljeviš

The Church of Our Lady of Ljeviš was built in the 14th Century on top of the remains of a 13th-Century church, as an endowment of King Milutin. The architect who designed the church, proto-master Nikola, merged the remains of the old three-nave church with the new cross-shaped temple to create a

magnificent five-nave building built with successive layers of red brick and tufa. The unique artistic legacy of this church are its two layers of

frescoes, which bear witness to the development of medieval art. The three preserved 13th-Century frescoes (Wedding at Cana, Healing of the Blind Person and the Mother of God with Christ the Provider) are characterised by vivid colours and grandiose compositions. The most notable frescoes of the second layer, painted between 1310 and 1313, are the larger-than-life portraits of members of the Nemanjić dynasty and the monastery's patrons. The later frescoes, with noticeably more human figures and with strong symbolism, allegory and personification, are illustrative of a style change in mediaeval fresco painting which took place in the early 14th

Century. The monastery of Our Lady of Ljeviš has been declared a UNESCO World Heritage site, in recognition of its immense cultural importance.

Devič

According to legend, Devič was formed by despot Đurađ Branković in the first half of the 15th Century to commemorate his virgin daughter (devica means virgin in Serbian). After several restorations and annexations, all that remains of the original monastery complex is the church with a semi-circular vault which holds the relics of Saint Joannicius of Devič. Saint Joannicius was also immortalised in one of the oldest frescoes in the monastery. The walls of Devič are adorned by three different layers of frescoes, the oldest of which date back to the second half of the 15th Century, while the most recent ones were painted in the 19th Century. During the 16th and 17th Centuries, Devič also had a reputable orthography workshop, where church manuscripts were copied.

Banjska

Banjska monastery was erected by Serbian King Milutin in the 14th Century as his endowment and mausoleum. The architectural sculptures and relief are a blend of Byzantine and Romanesque art and the most intricate examples used to decorate the western gate.

Most of the ornaments and architectural figurines have been removed from the monastery. Thus one of the well-preserved figures, depicting the Mother of God with infant Jesus in her arms, is kept at a church in the nearby village of Sokolica.

ЈОГА ЈЕ ДЕМОНСКА ПРАКСА

У свету, а и код нас, влада права помага за јоги техникама и упражњавањем ове, како је представљају, спортско-рекреативне технике. Нико од оних који јогу упражњавају и не слути да су закорачили у свет духовне таме и телесних болести из којих се, као и из наркоманије, тешко враћа у нормално стање. Јога је хула на Духа Светога и демонска пракса. Реч „јога“ етимолошки је настала из санскритског корена – „Јуџ“, што значи „ујединити“ – „јединство“ човека с безличним „апсолутним једним“ хиндуизма и истичних религија. Следствено, јога није једноставан и безазлен метод опуштања,

то није начин ослобађања од стреса и није метод телесне хармоније, као што се претпоставља, већ етапа хиндуистичког погружавања, повезаног с антихришћанском теоријом реинкарнације и демонским божанствима Вишну, Кришна и Шива... Светске новинске агенције недавно су известиле да је у Индији било изведено људско жртвоприношење – обезглављивањем петогодишњег детета у част демонског лажног божанства Кали из хиндуистичког пантеона. У многострадалном хиндуистичком Непалу, неколико дана пре катастрофалног земљотреса јачине 7,8 степени Рихтерове скале, догодио се неописив религијски злочин када је на жртву хиндуистичким „боговима“ (који су демони) било принето 250.000 животиња. У разним школама хиндуизма видимо директну зависност оних који упражњавају јогу од хиндуистичког учитеља, који их усмерава да мењају своја хришћанска имена. Ни једна од многобројних техника јоге нема никакве везе са науком, већ напротив – са

магијом. Занимање јогом крије мноштво психичких и телесних опасности.

„Нова ера Водолије“, која ратује против Једне, Свете, Васељенске и Апостолске Цркве, с нашим Православљем, заплуснула је нашу земљу проповедањем јоге, како би нас завела својим демонским учењем, да су све религије подједнаки путеви, који воде до истог циља. Све фазе обуке повезане су с конкретним демонским праксама. На пример, изолујући се од спољашњег света, ученик мисли да се обраћа ка свом унутрашњем свету и покушава да елиминира сваки други осећај. Ако на почетку те демонске јоге ученик и даље

задржава неке елементе свести, он касније чак губи самосвест, не може да разликује боје, ни мирисе, ни укусе, ни смог себе, ни друге људе. То небиће јога назива „искупљењем“. Током вежбања могу се јавити натприродне – демонске појаве, као што су телепатија, лебдење у ваздуху, општење с лукавим духовима и друге. Све то потврђује да су парапсихологија, јога и уопште сви различити облици медитације засновани на окултизму, односно – демонима. Ми позивамо све православне хришћане, а посебно младе, да се одупру новом поретку и уједињују у својим хришћанским заједницама са свештеницима, како би достигли духовни мир и духовни живот православног хришћанства.

А бављење јогом је неприхватљиво за православне хришћане и неспојиво с учењем и догматима наше Вере, јер представља облик одрицања од православне Истине, хулу на Духа Светога и приводи ка служењу домонима. *Митрополит пирејски Серафим*

ПИТАЊЕ ЗА СВЕШТЕНИКА

Питање: Драги оче, већ одавно планирамо да крстимо дијете. На жалост, доста смо се удаљили од српске заједнице и немамо пријатеља који су православни. Јел може моја тетка бити кума на крштењу нашег дјетета. Ана.

Одговор: Драги Ана, твоје питање је конкретно и концизно. Кумство је искључиво крштено и ту кум ступа у духовно сродство са својим кумчетом (као и физички отац са својим сином) , затим кумчевим родитељима и то сродство иде у нисходној линији као и крвно сродство. Тебе, значи, интересује, да ли крвни рођаци могу кумовати својим блиским сродницима. Према старим обичајима Цркве треба избјегавати узимати кумове који су нам у било каквом крвном сродству. Према истом учењу, дакле по црквеним прописима, на крштењу не могу кумовати родитељи онога који се крштава и свештеник, који врши

крштење. Како се кроз кумовање на крштењу ступа у духовно сродство, које се изједначава са крвним сродством, према народном, обичајном праву, избегава се кумовање између блиских крвних сродника. То је због опасности преплитања духовног и крвног сродства, где се може доћи и до парадоксалне ситуације, да неко буде кум-стриц, кума-

тетка, па чак и кум-брат (рођени) . Да не би долазило до таквих нежељених ситуација, Црква је прихватила обичајно право и препоручује да се за кумове не узимају блиски сродници. Мени је јасно да се по одређеним крајевима о отаџбини чак инсистира на кумству из породице, што је по мени потпуно неисправно. Мислим да се са оваквим размишљањем само разводњава и на неки начин секуларизује значај самог крштења као Св. Тајне. Ко што сам раније казао крштени кум је духовни отац кумчета. Духовно сродство је прече од тјелеснога те из тога долазимо до истине да је кум у духовном смислу чак пречи кумчету од родитеља.

Из разговора са осталим свештеницима у Аустралији видјео сам да се полако и код нас одомаћује оваква негативна пракса. Лично сам више пута у карјери малтене био уцјењен од стране родитеља да морам пристати да им кум или кума дјетету буде блиска родбина по цијену одржавања самог крштеља. Редовно савјетујем да кум или кума не морају бити пријатељи већ дубоко побожни људи који имају светотајински живот. Неријетко сам се нудио да сам нађем кумове (за оне који немају пријатеље у српској или православној заједници). Чак сам неколико пута ишао до тога да сам препоручивао своју супругу да буде кума новокрштеном.

И савет: ако ти је неко крвни сродник и са њим се добро слажеш, остави га и надаље за сродника по телу, а за кума детету на крштењу изабери честитог православног верника и са њиме се окуми, како би се проширио круг духовних сродника. Благослов Божји да буде на теби и твојој породици, као и на твојим кумовима,

о. Дејан

ВИДОВДАНСКА АКАМЕДИЈА

Школе Вук Караџић

2. јули 2023.

ГОСТОВАЊЕ
НАШЕ
ФОЛКЛОРНЕ
ГРУПЕ
АВАЛА

НА
ФЕСТИВАЛУ
ФОЛКЛОРА
У БОНАРИНГУ

**СЛАВА
КОЛА
СРПСКИХ
СЕСТАРА**

**ОГЊЕНА
МАРИЈА
30. ЈУНИ 2023.**

Кума овогодишње славе Љиљана Ковачевић

**ПОСЕТА
ЕПИСКОПА СИЛУАНА
НАШЕМ ХРАМУ
20. АВГУСТ 2023.**

КОЛО СЕСТАРА ПРОСЛАВИЛО СВОЈУ СЛАВУ

Чланице Кола српских сестара „Огњена Марија“ из Гринзбаре прославиле су своју славу у недељу 30. јула. Обележавање најважнијег дана у години за сестринство почело је Литургијом коју су служили отац Дејан Милошевић парох храма Св Саве у Гринзбари и отац Чедомир Видеканић. Овогодишња домаћица славе је била госпођа Љиљана Ковачевић, дипломирани васпитач и медицинска сестра која већ годинама пева у црквеном хору, чланица је КСС и ради као учитељица у Српској школи „Вук Караџић“. Са члановима своје породице супругом Драганом, сином Петром и кћерком Наташом Љиљана је молитвено учествовала у служби са сестрама и осталим верним народом, а затим су онако како то доликује дочекали и поздравили све званице и госте на улазу у салу. Госпођа Ковачевић је

предала славу за следећу годину својој дугогодишњој пријатељици и колегиници Татјани Георгиевској. Отац Дејан Милошевић је отворио свечани део прославе у великој сали и благосиљао ручак. У свом обраћању отац Дејан је пожелео добродошлицу у своје име и у име Црквеног одбора свим присутнима, а посебно је поздравио свештенство и верни народ из других парохија који су се молитвено придружили браћи и сестрама у храму Св Саве у Гринзбари. Отац Дејан је све присутне подсетио да је Света великомученица Марина, у народу позната као Огњена Марија, била хришћанска римска светитељка из 3. века и слави се и у православној, и у католичкој, и у англиканској цркви. Марина је рођена у Антиохији. Још као девојчица зарекла да ће заветовати живот Исусу Христу. Одбила је да се одрекне Исуса Христа и због тога је подвргнута разним мучењима, али је овоземаљски живот окончала када су јој мачем одсекли главу око 270. године, када је имала само шеснаест година. На крају се отац Дејан захвалио Данијели Суботић, председници Кола српских сестара која је и поред здравствених проблема успела

да са сестрама на челу са потпредседницом Весном Тодоровић омогући да рад сестринства тече без проблема. Данијела Суботић, председница КСС „Огњена Марија“ поздравила је госте и пожелела им добродошлицу, а затим се захвалила свим сестрама, чланицама КСС на њиховом добровољном раду, верности и пожртвованости које су показале. Затим је нагласила да све сестре вежу слога, поштовање, добра комуникација и уважавање мишљења и да је изузетно поносна што сестринство од ове године броји знатно већи број чланица. Захваливши се на добром одзиву позвала

је све заинтересоване жене да се прикључе и да помогну у раду Кола српских сестара. Данијела последњих неколико месеци из здравствених разлога није била у могућности да физички присуствује и учествује у раду, али су сви послови одлично обављени захваљујући доброј сарадњи са потпредседницом Весном Тодоровић. Данијела је затим додала: „Немојте да помислите да се Весна и ја добро познајемо али смо се упознале у овој ситуацији и на професионалан начин смо

обавиле дужност онако како је то требало. Мислим да је моје и Веснино међусобно уважавање допринијело томе да наша заједница функционише неометано и да наше коло сестара буде на највећем степену слоге.“ Данијела је истакла да кад год да се припрема нека забава или прослава већ дуги низ година петком увече родитељи деце која играју фолклор помажу и захвалила им се у име читаве заједнице. На крају говора Данијела се захвалила свештенику Дејану и попадији Нади, као и целој управи на челу са председником Влајком Бошњакком који су велика подршка и помоћ и без њих заједница не би била ово сто сада јесте. По први пут у Гринзбари је наступило певачко друштво „Прело“ које већ низ година у Мелбурну негује и шири љубав према изворној српској музици. Они су извели „Сву ноћ билбил препева“, „Маријо дели бела кумријо“, оригиналну верзију песме „Ајде Јано“ и „Жубор вода жуборила“. Желимо им срећу у раду и да им се прикључе нови чланови како би се српска песма још више орила јер као што Јово Змај рече: „песма нас је одржала“. Врхунац прославе је био део програма у којем је Фолклорна група „Авала“ наступила са првом, другом и трећом групом одигравши „Игре из Србије“, „Надигравање“ и „Игре из околине Димитровграда“. Видети нашу децу како воле свој народ, музику и игру свима је испунило срца. Уз диван програм и обилан ручак који су припремиле сестре из КСС прослављена је света Марина у духу љубави, поштовања и разумевања. До следећег дружења уз жељу да се слажемо, праштамо и поштујемо!

ПРОСЛАВА ВИДОВДАНА У НАШОЈ ПАРОХИЈИ

У недељу 02. Јула наша светосавска парохија је свечано прославила празник Видовдан. Након Свете Литургије одслужен је и помен свим косовским јунацима. Свети кнез Лазар и Косовски мученици, су управо крстоносно остварили свој ход на земљи и показали

нама да је заиста могуће остварити јеванђељски призив да прогледамо божанским очима у овоме свету. Свети кнез Лазар је знао, да нас као хришћане, не може да мимоиђе чаша страдања, и постао је сведок непролазне истине Христове положивши живот свој за своје ближње. Кроз њега је цео народ прогледао и својом одлуком, он је определио себе али и везао цео род свој за истину Христову. Снага, енергија и програм Видовдана: Све за Христа – Христа ни за шта, надахнула је многе касније наше војсковође и мученике, који су следовали овом Косовском завету. Наш храм је као и сваке године организовао и пригодну академију и послужење за све присутне. Ученици српске школе, предвођени својом учитељицом Јеленом Ђуричић су уз громогласне аплаузе извели неколико пригодних рецитација. Академију је отворио о. Дејан који је говорио о важности и значају Видовдана. О Дејан је казао да овај дан није обичан, не траје 24 сата, то је уствари вјечност у коју

улазе видовдански побједници. Овдје на земљи не постоји дан после Видовдана јер ВИДОВДАН ТРАЈЕ ВЈЕЧНО! Сваки дан је Видовдан, сваки дан је борба, сваки дан имамо прилику да будемо Обилићи. Он је искористио ову прилику да се посебно захвали председнику нашег црквеног одбора Влајку Бошњаку као и председници кола сестара Данијели која на жалост није била присутна због свог здравственог стања. Том приликом се захвалио и потпредседници кола сестара Весни Тодоровић које успјешно носи тежак крст али и свим нашим вриједним сестрама које су биле вриједне и припремиле послужење за све присутне. О. Дејан се захвалио и свим учесницима академије. Татјана Георгијевска је водила програм и рецитовала пјесму

„Грачанице“ од Десанке Максимовић. И ове године смо имали част да на нашој академији присуствујемо наступу појаца храма Св. Саве који су отпевали неколико пригодних нумера. На академији је наступио и наш вољени гуслар и талентовани пјесник Радован Дамјанац са нумером „Страхињић Бан“. Фолклорна група „Авала“ је такође наступила и побрала симпатије свих присутних. Госпођа Весна Касемовић је изрецитовала потресну пјесму Матије Бећковића „Косово поље“

ПОСЈЕТА ВЛАДИКЕ СИЛУАНА

У недељу 20. августа, на празник Св. преподобномученика Дометија, Његово Преосвештенство Господин Силуан је у пратњи Високопречасног протођакона Петра Мракића посетио парохијски храм Светог Саве у Гринзбари. Нашег Епископа је испред храма дочекао протонамјесник Дејан са вјерним народом који се са родошћу окупио у великом броју да дочека свог Епископа. Ова, као и свака очинска посјета првојерарха наше епархије Гринзбари, била је од великог је значаја за наше парохијане. Посета парохијана у цркви је била више него добра те је по уласку у храм који био испуњен до последњег мјеста и загријан љубављу вјерника отпочело је молитвено сабрање у славу Божију. На Архијерејској Литургији Епископу Силуану саслуживали су и протојереј ставрофор Чедомир Видеканић,

протонамјесник Дејан Милошевић као и протођакони Петар Мракић и Миодраг Томић. Прислуживали су чтечеви Архијерејског намесништва мелбурноског. Након прочитаног јеванђеља Владика је поучио вјерни народ. Епископ је у својој бесједи истакао да никад није било лако бити православни хришћанин јер бити хришћанин подразумјева и жртву на коју сви нису спремни. Такође је истакао је да умјесто плитке воде, која представљају тјелесна и чулна уживања ми као православци морамо увјек бирати дубоку воду која представља Царство небеско. Светој Чаши је приступио велики број вјерника. После отпуста, Епископ Силуан се још једном обратио присутном народу, изразивши задовољство што се у изградњи црквеног живота у Гринзбари укључују многи, на радост и благослов српском народу у Мелбурну и у Аустралији. Исто тако, Епископ се захвалио свим Србима за све што чине за нашу Цркву и за српску заједницу. Надлежни парох отац Дејан се са своје стране у име свих захвалио Епископу Силуану на његовој посјети као и непрестаној бризи за верни народ. По подељеној нафори сви присутни на челу са Епископом упутили су се на заједничко послужење и Агапе за госте и народ које је приредило Коло српских сестара „Огњена Марија“ и вриједни и трудољубиви Црквени Управни одбор, у част посете Владике Силуана. Верници су имали прилику да приме благослов Епископа и духовни савет. У пријатној атмосфери присутни су имали прилику да поразговарају са Владиком и свештенством. Сви су се растали са најлепшим успоменама на ово свето сабрање.

ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ ОД 6. ЈУНА 2023 ДО 24 АВГУСТА 2023

Јово и Зора Живак \$50	ВераСмиљанић 200	
Наум Георгиевски \$100	Драгиња Јованов \$20	
о. Чедомир Видеканић \$200	Весна Бошњак \$100	
Радован Дамјанац \$50	П. Вујичић \$50	
породица Челебић \$300	Глигоревих Обрад, Мара,	
Даниел Глоговац \$50	Дејана, Максим, Петра и Анђела	
Момчило Глоговац \$20	\$50	
Верица Црквењаш \$20	За покој душе Глигоревих	
Нада Караћ (за Биљану)	Ненада \$20	
\$50	Наум Георгиевски \$50	
Ровчовић Петар и Марица \$150	Данијела Суботић \$100	
Жарко и Невенка Грмуша \$50	В. З. Богуновић \$50	
породица Вујиновић \$50	Н. Д. Богуновић \$50	
Драгица Митровић \$200	Тара Ђукић \$100	
Снежана и Славица Јовановић	Милева Ђукић (олтар) \$50	
\$100	Митар Козомара \$20	
Козул Живко \$50	фамилија Попић (Срђан)	
Марија Живковић за+Ивана \$50	\$100	
Споменка Кајтаз \$50	Татјана и Лука Зекановић \$20	
породица Буцало Р. \$50	Наум Георгиевски \$100	
Глигоревић Радомир са	Стефан и Анастасија Бошњак	
породицом \$50	\$100	
Митровић Милан и Недељка	Ненад и Дијана Богуновић \$50	
\$50	Наум Георгиевски \$50	
Фамилиа Флајник \$20	Душан Бошњак \$50	
Будеша Споменко \$50	Вера Смиљанић \$20	
Рајко Хркаловић \$50	Марић Биљана Драгана Бојана	
Даринка и Александар	\$50	
Хркаловић \$100	Марић Радован \$50	
Сретен Јелић \$50	Душко Букарица \$50	
Радован Дамјанац \$50	Радован Дамјанац \$50	
Марица Сања и Јованка Дачић	Килибарда Неђо \$50	
\$50	Нена Почуча \$50	
		Зоран и Гордана Милисављевић
		\$100
		породица Челебић \$300
		Нада Вујанић \$50
		Предраг и Слободанка
		Глигоревић \$50
		Саша и Мирјана Богуновић \$50
		Немања Говедарица \$100
		Љубица Вујичић \$20
		Тихомир Глигоревић \$100
		Радован Вигњевић \$50
		за покојну Радмилу Ђокић -
		опело и услуге сале \$700
		Кајтаз Драгомир \$50
		Татјана и Лука Зекановић \$20
		Марица Мирковић \$50
		Милан и Недељка Митровић
		\$50
		Наум Георгиевски \$100
		Драгица ??? \$50
		Вуле Златица Богуновић
		\$50
		Новак Јосиповић \$50
		Михаило Јосиповић \$50
		за покој душе Мире Глигоревић
		\$20
		Наум Георгиевски \$50
		Зага Симић +Тодоровић Ружа
		\$50
		Марица Дачић \$50

СЛАВА КСС „ОГЊЕНА МАРИЈА“

Љиљана Ковачевић са	Славко \$20	Милофинка \$20
породицом (домаћица славе)	Кандић Славница \$30	Нинковић Лука и Јованка \$50
\$800	Глигоревић Предраг \$20	Душан Бошњак \$100
Данијела Суботић \$150	Никола Лазаревски \$30	Вјалко Бошњак \$100
о Драја \$30	Миле \$10	Марко и Ана \$50
о Чедомир \$50.00	Ранка \$30	Стојанка \$50
Милица Влајић \$100	Којо Пољак \$100	Владо и Јагода Ковачевић \$50
о Дејан \$100	Ђурица \$50.00	Бојана \$30.00
КСС Бранзвик \$100	Цветко Батаковић \$50	Саво и Славојка \$50
Лазо Лазић \$50	Милка Дамјанац \$50	Лажетић \$50
Ратко и Нада Гудељ \$100	Теодора \$20	Ковиљка Ковачевић \$20
Слободанка \$15	Перо и Марица Павловић \$50	Анка Јовић \$50
Бранка \$15	Јово и Ана \$50	Зорица и Јован Јовић \$50
Анка Тина и Андреј \$50	Радмило \$10	Бојана и Драган Радоја \$50
Радомирка \$20.	Лорис (Лаврентија) \$50	Радован Дамјанац \$50
Љиља и Лена \$20	Боро Андрић \$50	Вукота Мишић \$200
КСС Кизбара \$200	Самојко Мирковић \$20	Кристина \$20
Никола \$50	Рада Ранковић \$20	Драгица \$10

Мара \$10	Јанко \$10	Максимовић \$30
Мира \$10	Јеремић Момчило \$20	Зоран и Весна Стојановски \$30
Живана Јовановић \$70	Весна и Влада \$50	Дражен Георгиевски \$100
Добруна \$20	Драгица Милотић \$15	Пауновић Слободан \$30
Љубица \$10	Душанка \$10	Раде и Марија Вујић \$50
Каћа \$10	Мирко и Анђелка Грмуша \$200	Н.Н. \$50
Драган Јовановић \$50	Силвана \$30	Борко и Станко Врховац \$50
Богуновић Саша \$50	породица Пупавац \$50	Јефић \$20
Митровић \$50	Предраг Бркљач \$100	Љиља \$30
Никић \$50	Стеван и Јована \$50	Салапура \$10
Ковачевић Наташа \$20	Младен Божић \$10	Танасић \$20
Анета \$10	Јадранка \$10	Зоран Савић \$40
Станиша Јовановић \$50	Гордана Бркљач \$30	Момчило Тешић \$40
Бато и Анђа \$50	Марић \$50	Драган Бабић \$50
Мила \$20	Митић \$20	Ковачевић \$50
Мића Кулинчевић \$50	Сања Гарески \$50	Дрљача \$5
Нада \$50	Невеска и Жарко Грмуша \$100	Лакић \$100
Дејан и Љубинка \$50	Магазин \$50	Рада \$20
Драго \$25	Драган Баглава \$50	Светлана \$15
Мара и Петар Панић \$50	Глигоревић Здравко \$50	Зорица \$40
Нена \$20	Глигоревић Радомир \$50	Дара \$20
Јовановић \$25	Натали Чохаџић \$50	Анђа Ковачић \$20
Мастиловић \$50	Љиљана \$40	Радован Марић \$20
Ковачић \$40	Милена \$15	Весна Касемовић \$100
Владо и Зора \$20	Елизабет \$15	Гордана Станимировић \$70
Саша и Тони \$20	Недељковић \$50	Светлана Глигоревић \$50
Добриловић Милутин и Верица \$30	Лекић Бранислав \$30	Милка Вигњевић \$20
Зекановић Гавро \$20	Недељковић Владимир \$50	Татјана Георгиевска \$50
Топлица \$30	Бранко Булатовић \$50	Зоран Мишић \$50
Нада \$15	Херман \$20	

ПРИЛОЗИ ЗА КУПОВИНУ САСУДА У ОЛТАРУ

Евица \$350	Дамир Марија Сава Јованов \$400	Natasha Alysha Lilyana Oliver \$500
Нада Караћ \$400	Стефан и Анастасија Бошњак \$200	Emily Radosavljevic \$500
Дража Гашић \$600	породица Бужанин \$50	фамилија Касемовић \$300
Радован Дамјанац \$200	Душан и Карла \$1,000	Стојанка Сворцан \$100
о Дејан Милошевић \$1,000	В. Златица Богуновић \$500	Александар Глоговац \$200
З. С. \$300	Породица Георгиевски \$1,000	Марко Глоговац \$200
Јосиповић Драгица \$400	Михаило и Новак Јосиповић \$100	Лука Глоговац \$200
породица Тодоровић \$700		Милан Глоговац \$200
Весна и Ранка Бошњак \$1,000		Данијел Глоговац \$200
Породица Костовић \$1,000		Станишић Ј. \$200

ПРИЛОЗИ ЗА СВЕТОСАВНИК

Козул Живко 50	Душко Букарица 20	Џвијета Глоговац 180
Марија Живковић 50	Станко Врховац 100	
Н.н. 50	Радован Вигњевић 50	

Хвала свим парохијанима који су благоизволели да учине љубав и донирају средства за наш свети Храм. Веома смо благословени што имамо вас и ваше породице у нашој светосавској заједници. Хвала вам још једном на великодушној подршци. Управа храма Св. Саве!

АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ ПЕТКОМ У 20. САТИ

Почевши од петка 25. августа у нашем храму ће се редовно служити акатист Пресветој Богородици са почетком у 20. часова. Грчка реч „акатистос“ значи „неседална песма“, што претпоставља обавезно стајање за време читања ових песама. Састоји се од 12 „икоса“ – дужих похвала, које се завршавају, на пример у Акатисту Пресветој Богородици, рефреном: Радуј се невесто неневесна, невесто која се ниси удавала, и 12 кондака – краћих песама, које се завршавају речју Алилуја, славите Господа! По предању, прву овакву похвалу Пресветој Богородици – Акатист, написао је патријарх цариградски Сергије у VII веку, као песму благодарности Пресветој Богородици, која је, као заштитница Цариграда, спасла овај град од силне непријатељске навале. Град су напали Авари и Словени, а цар је са војском отишао у рат против Персијанаца. Видећи да је непријатељ надмоћнији, патријарх Сергије је узео икону Пресвете Богородице, њену ризу (хаљину) и део Часног крста, учино са народом опход по градским бедемима и кад је ризом

дотакао море, оно се узбуркало и потопило све непријатељске лађе. Браниоцима Цариграда тада није било тешко да преплашену непријатељску војску на копну савладају. Народ је затим са свештенством пробдео целу ноћ у Влахеранском храму певајући песме благодарности, а патријарх Сергије је – каже се – испевао ову песму – Акатист Пресветој Богородици. Данас поред Акатиста Пресветој Богородици, „Исусу сладчајшем“ и анђелима, написани су акатисти готово свим значајнијим светим Божијим угодницима. Акатисте, ако нисмо у храму треба читати кад имамо повољну прилику и у својим домовима. На крају, размишљајмо и о овом лепом поређењу: „Птица је птица, ако лети. Цвет је цвет, ако мирише. Човек је човек, ако се моли“.

Пошто се у вријеме одржавања акатиста у нашој Црквеној сали одржава и проба фолклора, молим све родитеље да искористе ову изузетну прилику и да заједно са нашим малим парохијанима доу у наш храм.

У прилогу је први кондак и икос из акатиста Пресветој Богородици!

Кондак 1.

Теби, Војвоткињи која се бори за нас, узносимо песме победне, а избавивши се од зла - песме захвалне, ми, слуге твоје, Богородице. Но пошто имаш моћ непобедиву, од сваке нас опасности избави, да ти кличемо: Радуј се, Невесто Неневесна!

Икос 1.

Анђео првак послан би с неба да каже Богородици: Радуј се! И гледајући Те, Господе, како се овалпоћаваши на нетелесни глас, беше запрепашћен, и стајаше кличући јој овако:

Радуј се, јер ће тобом радост засијати!

Радуј се, јер ће тобом проклетство ишчезнути!

Радуј се, палог Адама позивање!

Радуј се, Еве од суза избављење!

Радуј се, висино недостижна људским помислима!

Радуј се, дубино недогледна и анђелским очима!

Радуј се, јер си Царев престо!

Радуј се, јер носиш носиоца свега!

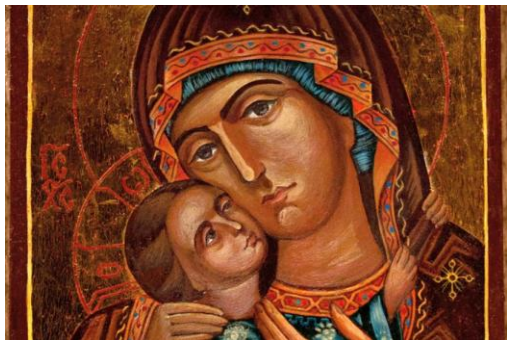
Радуј се, звездо која објављује сунце!

Радуј се, утробо божанског овалпоћења!

Радуј се, јер се тобом обнавља створење!

Радуј се, јер се у теби зачиње Створитељ!

Радуј се, Невесто Неневесна!

ФОЛКЛОРНИ САБОР

Један од најзначајнијих овогодишњих културно-умјетничких манифестација у држави Викторији а и шире, сабор српског фолклора, одржаће се 7. и 8. Октобра 2023. године. Иначе, за наш фестивал се чуло на далеко и он је засигурно један од највећих фолклорних фестивала у цијелој Аустралији. До сада се за наш сабор традиционално пријавило више фолклорних група које нам долазе из скоро свих Аустралијских држава. Лепоту наших српских народних обичаја, народних српских кола, фолклора и изворне српске песме, показаће на сцени наши увек весели и раздрагани малишани. Наш фестивал је ревијалног карактера и окупља бројна културно-уметничка друштва који уз игру и песму евоцирају успомене и одржавају везу са завичајем.

Пред нама је фестивал који заиста доприноси очувању традиције и фолклора Срба из цијеле Аустралије. Храм Светог Саве у Гринзбари је поносан на такву фолклорну разноликост и лепоту, а ова манифестација на најбољи начин представља. На наше задовољство фестивал окупља много учесника, афирмише, и домаћој јавности презентује рад тих културно-уметничких друштва и као такав од изузетног је значаја за очување српског културног наслеђа. Уз ваш допринос и допринос других актера културног живота нашег града, заједничким снагама, уједињени око хуманистичких циљева, сигуран сам да ћемо бити на нивоу задатка 2023. године када Гринзборо постаје фолклорна престоница културе!

КАКО СЕ ИСПОВЕДАТИ

Свету тајну исповести дефинише православна литургија као тајну покајања, којом се човек чисти од грехова учињених после крштења. Исповест је, дакле, свештена радња у којој свештеник силом Духа Светога отпушта и разрешава хришћанина од грехова, које он исповеди и за које се каје. То није формална, уобичајена радња (са којом бисмо „припремили за долазећи празник”, или „да можемо да се причестимо“), то није изолована дужност и обавеза или потреба за психолошким растерећењем. Исповест увек треба да буде пропраћена покајањем. Један Светогорски старац каже: „Многи се исповедају, али мало њих се каје!” Покајање је процес који започиње дубоко у нама, процес кајања и туге јер смо се удаљили од Бога. Покајање значи промена нашег размишљања, нашег карактера, обнављање морала и одбацивање греха. Покајање значи љубав према врлинама, добротинство, жеља, спремност и јака склоност да се опет сјединимо са Христом кроз благодат Духа Светога. Покајање почиње у дубини срца и неизоставно кулминира у Божанској, светој тајни исповести. У колико човек покајањем није очистио, избацио из дубине свога бића грехе према ближњима, нити уложио труд и љубав да се постара о духовном здрављу у Христу, не постоји начин да се оствари помирење Бога и њега. Људски је грешити, али је щудски и кајати се, као што је божанско својство праштање. То можемо видети кроз службу Цркве, и њен богослужбени део, “јер је Теби је својствено да нас милујеш и спасаваш, Боже наш...” Свети владика Николај Велимировић каже: „Покајнику се отварају очи за два пута: први – за онај којим иде, и други – за онај којим треба

да иде. Више је оних који се кају, но оних који скрећу своје колеснице на нови пут је много мање. Кажем вам: две храбрости потребне су покајнику – једном храброшћу да се заплаче над старим путем, и другом да се обрадује новом. Света тајна исповести у Цркви постоји и дата је као могућност обнављања и исцељења грехом нарушене щудске природе и живота. Зато је грех у духовном животу и окарактерисан као болест која оптерећује и мучи щудску савест. Отуда је исповедање и покајање облик духовног лечења. С обзиром на чињеницу да данашњи верници свету тајну исповести и покајања обављају углавном на Светој Литургији уочи причешћа, и најчешће за време неког од великих постова, то ће умногоме спутати свештеника да се у целости посвети покајнику. Верници чекају у реду, а исповест која се обавља механички, и не траје дуже од пар минута по особи. Код оваквог начина исповедања верних, с разлогом можемо поставити неколико питања: да ли такву праксу можемо назвати светом тајном исповести, да ли је опроштај грехова добио онај који на таквој исповести није ништа рекао, односно исповедио (јер се због брзине исповест најчешће своди на питање: Кајеш ли се? – Кајем. Јеси ли грешан?- Грешан сам). Свештеник потом чита разрешну молитву, и опет се поставља питање од чега је разрешио верника ако овај није ништа рекао? Правилна исповест се врши у време када није богослужење због тога да би свештеник могао у потпуности да се посвети разговору са верником, а и онај који се исповеда да може да каже све оно за шта се каје. За то би било најбоље да се исповест врши после вечерњег богослужења.

ЛИТУРГИЈА У ЈАСЕНОВЦУ

У манастиру Рођења светог Јована Крститеља у Јасеновцу служена је литургија и одржано молитвено окупљање и централно обележавање Светих новомученика јасеновачких. Као изасланица председника Србије, присуствовала је министарка правде Маја Поповић, која је први српски државни званичник који у званичном својству долази у Јасеновац, од 1945. године до данас. Свету архијерејску литургију у Јасеновцу служило је више

од десет архијереја Српске, Руске и Македонске православне цркве, а литургију је предводио руски православни митрополит

будимпештански и све Мађарске г. Иларион. Након литургије, на хумци у Јасеновцу обављено је сечење славског колача, а потом и освештавање новоуспостављене истраживачке

библиотеке у Јасеновцу. Верном народу обратио се патријарх Порфирије. "Нека Бог да, да молитвама светих јасеновачких новомученика мир Божји, љубав и радост дође међу све нас овде сабране, међу вас и ваше домове, ваше породице, али и међу све људе. Нека мир светог Вукашина из Клепаца јасеновачког буде са свима нама и са људима добре воље, али и са људима који нису добре воље, да молитвама светих новомученика јасеновачких постану добре воље, да се одобровоље", поручио је патријарх. Систем концентрационих логора Јасеновац представља једно од највећих страстишта у Другом свјетском рату, а од 1941. до 1945. године ту је убијено стотине хиљада цивила, највише Срба, Јевреја и Рома, укључујући и десетине хиљада дјеце у логору Јастребарско.

Међународна комисија за истину о јасеновачком систему хрватских концентрационих логора закључила је да су Хрвати у Јасеновцу и Доњој Градини убили више од 700.000 Срба, 80.000 Рома и 23.000 Јевреја.

ПОСЈЕТА АМБАСАДОРА СРБИЈЕ

У суботу 9. септембра, на празник Сабора Срба Светитеља, имали смо ту част да у нашој парохији угостимо ЊЕ Рада Стефановића амбасадора републике Србије у Аустралији. Господин Раде прије само неколико дана посјетио Фици а затим и Тувалу гдје је предао акредитиве као први амбасадор у историји Републике Србије у овим пацифичким земљама. Његова посјета нашој парохији је била дио његове званичне посјете држави Викторији. Срби из Викторије на жалост нису навикнути на посјете амбасадора па је вијест о доласку овако важне личности у нашу парохију јако позитивно дочекана. Амбасадора је испред храма пред почетак вечерње

службе докечао парохијски свештеник о. Дејан са многобројним народом. Након

вечерње службе је за ЊЕ и присутне парохијане уприличено и послужење. За вријеме послужење је господин Раде је врло предусретљиво одговарао на питања присутних. Питања су се углавном тичала неких практичних конзуларних услуга које пружа наша амбасада. Господин Раде је на радост присутних као бивши кошаркашки судија давао своје прогнозе у вези наступа наше кошаркашке репрезентације на

свијетском првенству. Сви су се сложили да су овакве и сличне посјете јако битне

за све наше заједницу. Управа храма Св. Саве је искористила ову прилику да позове нашег амбасадора на наш фолклорни сабор који се одржава 7. и 8. Октобра ове године.

